

med i det samlede billede. Det har vi jo desværre set ske ganske mange gange, og vi kunne også godt frygte, at det bliver det, vi kommer til at opleve efter topmødet i Nice i december.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det nu er klogt så at have flertalsafgørelser på social- og arbejdsmarkedsområdet: Specielt på de to områder har vi den opfattelse, at Danmark er alt for naiv i troen på, at vi kan få de andre lande til at indordne sig efter vores forhold og vores såkaldt høje standard. Det kan meget vel komme til at gå den anden vej – at de andre lande nemmere finder sammen om flertal, der pålægger Danmark standarder, som vi ikke bryder os om.

Så er der endelig skatteområdet, og dér var det mig jo en gåde at høre Venstres ordfører tale for flertalsafgørelser. Venstre har i hvert fald tidligere været en ihærdig modstander af flertalsafgørelser på skatteområdet, netop fordi daværende skatteminister Anders Fogh Rasmussen oplevede, at hvor det var den danske ambition at få et loft over momsens i EU, så blev der i stedet for et gulv.

Det er faktisk vores opfattelse, at et land skal have frihed til at sænke og helt fjerne skatter og afgifter. Det ville jo også være forfærdeligt for en forhåbentlig meget liberal borgerlig regering i Danmark ikke at have den mulighed, fordi EU tvinger os til at opretholde nogle skatter, fordi man har lagt disse minimumsskatter ind. Så derfor er det en gåde for mig, at Venstre i dag taler for flertalsafgørelser om minimumssatser på skatteområdet.

Så selskabsskatten:

Det er jo en kendsgerning, at selskabsskatten i Danmark fortsat havde været på 50 pct., til stor skade for dansk erhvervsliv, hvis ikke vi havde haft presset fra de øvrige lande i EU-samarbejdet. Det pres skal hele tiden være der på skatteområdet, for ellers er det jo umuligt at skabe flertal i Folketinget for at få danske skatter og afgifter sat ned.

Så det er en fordel for danske erhvervsvirksomheder, at der er det pres på Danmark hele tiden, så danske skatter og danske afgifter kan sættes ned. Alene ud fra de betragtninger er jo den mest liberale holdning, man overhovedet kan have, at EU ikke skal kunne træffe de flertalsafgørelser, og hvis endelig EU skulle kunne gøre det, at man så lægger loft over, hvor høje skatterne maksimum må være. Men erfaringen taler for, at det aldrig sker, og derfor skal man

ikke indbygge denne flertalsafgørelsesmulighed.

Ud fra de betragtninger støtter vi de synspunkter, Enhedslisten har fremlagt i beslutningsforslaget, selv om vi desværre er bange for, at løbet er kørt.

Keld Albrechtsen (EL):

Efter at have lyttet til denne debat må jeg jo sige, ligesom hr. Kim Behnke konstaterede, at desværre er løbet nok kørt.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Kim Behnke og ordførerne for Dansk Folkeparti, SF og Kristeligt Folkeparti, som har anlagt en nøgtern bedømmelse af den situation, som vi står i, men som på bundlinjen har det meget dystre perspektiv, at vi altså må konstatere, at Folketingets flertal ikke har vilje til at bruge de redskaber, der er nødvendige for at bremse et kompromis, som vi alle sammen ved ligger i kortene, om indførelse af flertalsafgørelser på social-, skatte- og arbejdsmarkedsområdet.

Det blev jo det kompromis, og årsagen til de store partiers afvisning af det her forslag er jo den enkle, at de ikke vil fraskrive sig muligheden for at indgå det kompromis, og i den forstand har hr. Kim Behnke altså ret i, at løbet er kørt.

Men der er dog én god ting ved det hele, og det er, at den danske befolkning jo den 28. september ved at stemme nej kan sætte en effektiv kæp i hjulet og standse den glidebanetur, som flertallet her har begivet sig ud på. Den mulighed har den danske befolkning, og efter at have lyttet til den her debat, bliver jeg da endnu mere overbevist om, at det vil være den eneste rigtige mulighed for den danske befolkning at benytte i den her anledning, for jeg er fuldstændig enig med hr. Jann Sjursen i den betragtning, at naturligvis hænger disse ting sammen, naturligvis hænger unionsudviklingen og skatte- og socialharmoniseringen sammen med euroen.

Jeg synes, debatten viste en anden ting, som var meget interessant og foruroligende, og som jeg tror må give anledning til overordentlig stor bekymring i regeringen, og det var en anden ting, som hr. Kim Behnke bragte frem, og som jeg desværre må sige nok ikke er helt korrekt, og det var, at hr. Kim Behnke mente, at regeringen har et mandat til de forhandlinger, der foregår på regeringsskonferencen.

Det kan måske være rigtigt i helt formel forstand – det kan man i øvrigt endda diskutere – men reelt har regeringen intet mandat og ingen